

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. Quæritur cur tres alios Legatos Cyrillo adjunxerit Celestinus. Ita visum expedire, ob conceptas à Theodosio Imperatore suspiciones, quasi Cyrillus Nestorium insectaretur proprio odio. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

oīas, ut loquuntur patres in eadem relatione. Quamvis ergo Vicarius Celestini Cyrillus fuerit ante synodum Ephesinam, attamen in ipsa synodo alij fuerunt Legati. Quod ipse quoque faterur Celestinus in epistola ad Theodosium Augustum: *Huic synodo quam esse iussistis, nostram presentiam in his quos missimus exhibemus.* In epistola quoque ad synodum: *Direximus, inquit, pro nostra sollicitudine sanctos fratres & sacerdotes nostros unanimes nobis & probatissimos viros Arcadium & Projectum Episcopos, & Philippum Presbyterum nostrum, qui iis que aguntur intersint, & que a nobis antea statuta sunt exequantur.* Vnde, ut ex iure hoc quoque addamus, posteriorem procuratorem dando, priorem prohibuisse videtur. Quæ regula tamen sic intelligitur, si res sit integra. Lire enim contestata, qui procuratorem dedit, eum mutare non potest, nisi causa cognita. In hoc autem negotio Cyrillus legatione usus Nestorium scripto monuerat. Quid autem tergiversamur? Imò & synodo quoque Ephesinæ ante trium Legatorum adventum, non solum ex prerogativa sedis suæ, sed etiam vice Celestini præfuerat. Legantur Acta: *Considentibus in sanctissima Ecclesia, que appellatur Maria, religiosissima & sanctissimis Episcopis, Cyrillo Alexandria, qui & Celestini quoque sanctissimi sacratissimeque Romane Ecclesie Archiepiscopi locum obtinebat, & Iuvenali Hierosolymorum &c.* Quin etiam post adventum Arcadij & sociorum, Celestini locum obtinere dicitur Cyrillus in Actis. Neque injuriâ, cum sciret delegatam sibi à Celestino sedis apostolicæ auctoritatem, ad executionem sententiæ contra Nestorium in Romana Synodo latæ; de quo negotio agebatur in Concilio Ephesino.

VI. Si quis autem scrupulosè inquireat, an jure Alexandria sedis, cui secundus locus in Ecclesia competeat secundum canones, & absente Romano Pontifice primus, an verò vicario nomine synodo præfideret, respondebo, nomine Pontificis primum obtinuisse locum. Conjuncti quidem erant duo illi dignitatis gradus in persona Cyrilli, sed confusi non erant; quia synodus Oecumenica Pontificis Romani præsentiam & auctoritatem exigebat, quæ à Cyrillo supplebatur. Is autem se ipso prior erat & posterior, ratione habita utriusque sedis. Vnde in inscriptione epistolæ ad synodum Ephesinam datæ ab Episcopis Constantinopoli repertis, Celestinus Cyrillo præfertur; id est, Cyrillus ipse, agens vicario nomine, antecedit Patriarcham Alexandrinum. Quare Episcopi provinciarum Macedonia, Helladis, Thessalia, utriusque Epiri veteris & novæ, & insulae Cretæ, scripto sententiam suam promentes

in Concilio Chalcedonensi, non dubitarunt asserere primæ synodi Ephesinæ præfides fuisse Celestinum apostolicæ sedis Episcopum, & Cyrillum Alexandrinæ. Imò verò synodus Chalcedonensis hoc ipsum profitebatur in definitione fidei: *ἡς ἡγόμενος οἱ ἀζιβάται τῶ μνήμῳ Κελεστίνου ὁ τῆς Ρωμαίων, καὶ Κωνσταντινουπόλεως Ἀλεξανδρέων ἐπίσκοπος.* Idem quoque testatur Marciani Edictum Act. III. Concilij Chalcedon. cap. IV. & XII. Quod adeo constans est apud ipsos quoque schismaticos, ut, teste Balsamone, Patriarcha Alexandrini sacra celebrent cum Phrygio, cujus ferendi privilegium Celestinus Cyrillo communicavit; qui eo capitis ornamento instructus, Ephesinæ synodo vice Papæ præfedit, & Nestorium condemnavit. *Cum non posset, inquit, Celestinus adesse Ephesi, & judicare Nestorium, visum est ut sancto Cyrillo à Celestino permitteretur huic synodo præfidere. Ut itaque constaret eum habere jus & auctoritatem Papæ, sedit cum Phrygio, & condemnavit Nestorium. Ab eo ergo tempore cum eodem Phrygio sacrificant & præcedunt Patriarchæ Alexandrini.*

VII. Aliquis fortasse petet, cur Cyrillo tres alios Legatos adjunxerit Celestinus, & in quo verberaretur, si quod intercedebat inter eos discrimen. Sed illi quaestioni facillè satisfieri potest. Etenim Theodosius Imp. à Nestorij fautoribus circumventus, disfidium in Ecclesiam invecum Cyrillo imputabat, qui contentionibus ex invidia adversus Nestorium accensis, pacem Ecclesie turbasset. Itaque literis ad omnes universæ Ecclesie Metropolitanos datis synodum generalem indixit, quò se illi conferrent cum aliquot provinciæ suæ Episcopis. Quare necessarium omnino fuit ut Celestinus alios præter Cyrillum Legatos mitteret, qui posteriores curas ad generalem synodum deferrent, & Cyrilli anathematismos confirmarent. Accesserunt ergo Legati cum mandato exequendæ suffragis suis sententiæ contra Nestorium à Celestino in secunda Romana Synodo iterum latæ. *Propterea & ego quoque, inquit Projectus Episcopus, auctoritate legationis apostolicæ sedis, unâ cum fratribus sententiæ executor existens, desinio.* Vnde confurgit differentia quædam inter Cyrillum & ceteros Legatos. Etenim ille non mittebatur à Celestino, sed vices ejus suæ auctoritati ordinariæ adjunctas susceperat, & proprio jure atque ascititio censebat. Quod plenius erat & ulterius quàm esset jus Legatorum. Etenim Cyrillus vices Celestini obtinens, respondebat in hoc negotio ei qui locum Præfidis tuebatur jussu Principis aut Præfecti pratorio; qui omnia administrabat eodem jure quo Præses, si adesset. At verò

Quid si Phrygium, vide lib. 8. c. 6. §. 7.

Theod. Balsamone Tit. viij. Nomen can. c. 1.

Concil. Ephes. 1. AG. 1.

l. 1. c. 1. §. 1.

lib. 1. c. 1.

Valentinianus... Concil. Ephes. 1. AG. 1.

Concil. Ephes. 1. AG. 1.

Cyrril. Concl.
Ephes. Par. 1.
Aq. 3.

Legati *supplentes locum sedis apostolica totiusque synodi sanctissimorum Occidentalium Episcoporum*, ut loquitur Cyrillus, missi sunt ad synodum, & solo jure legationis ea quæ sibi mandatis injuncta essent, velut formulæ addicti, executi sunt. Deinde, dignitate Cyrillo cedebant; ideoque in ejusdem legationis consortio, aliunde quoque tempore posteriores, inferiores erant jure.

VIII. Ceterum observandum est tres istos Legatos, et si Celestinum & Occidentalem synodum representarent, attamen se *Romanæ Ecclesiæ vel apostolicæ sedis Legatos* inscripsisse, & iisdem nominibus à synodo quoque designatos. Quod autem attinet ad ordinem quem inter se Legati tenerent, qui perturbatus aliquando videtur in Actis synodi, non aliunde rectius constitui potest quam ex literis Celestini ad synodum & ad Theodosium, qui se fratres & coepiscopos suos Arcadium & Projectum & presbyterum suum Philippum misisse ait. Eundem ordinem secuta est Synodus Ephesina in sua interlocutione quæ habetur Actione 111. & in Actione 1v. ubi post Cyrillum vices gerentem Celestini, Arcadium & Projectum Episcopi & Legati Philippo Presbytero & Legato præferuntur, & eos Iuvenalis Hierosolymorum subsequitur. Atque sine dubio hic retentus fuit ordo in eorum confesso.

Concil. Ephes.
p. 1. Aq. 3.

In censendo autem sæpe primus loquitur Philippus; & in subscriptionibus, Cyrillum & Arcadium sequitur Iuvenalis Hierosolymitanus; qui Projecto & Philippo præfertur. Aliquando etiam Cyrillum & Philippum excipit Iuvenalis, quem Arcadius & Projectus sequuntur. Quandoque verò Iuvenalistres Legatos in subscriptione antecedit. Quæ perturbatio ab exscriptorum incuria proflixit. Summa verò amanuensium oscitantia in eo mandato conspicitur quod à Concilio Episcopis ad comitatum proficiscentibus injunctum est; quod eo ordine conscriptum est, ut Philippus Presbyter Legatus dicatur apostolicæ sedis, & Arcadio atque Iuvenali (qui Legati nomine non ornatur) præferatur. Vnde vir eruditus colligebat Philippum Presbyterum ideo Arcadio prælatum, quod à latere Pontificis missus esset, reliqui duo à synodo Romana. Quod tamen repugnat Legatorum subscriptionibus, qui se ex æquo pro Legatis apostolicæ sedis & Ecclesiæ Romanæ gerunt. Sanè negari non potest quin Legati quoque à latere ex æquo dici debeant; rejecta distinctione quæ viris eruditis tantoperè placuit. Quod unico Leonis loco confirmabo, petito ex epistola ad Iulianum Coensem Episcopum: *Per fratres nostros Iulianum Episcopum, & Renatum Presbyterum,*

Mandatum Synodi inter ep. canonic. in Concil. Ephes.

Card. Ferron.
c. 55.

Leo ep. 19.

sed & filium meum Diaconum Hilarum, quos ex latere meo vice mea misi &c.

CAPUT V.

Synopsis.

I. Agendum nunc de Legatis ad synodum Ephesinam secundam missis. Ei occasione præbuit Eutyches in Synodo CP. à Flaviano & xxx. Episcopis damnatus. Synodi sententiam confirmavit Leo I. in celebri illa ad Flavianum epistola. Eutyches à Theodosio Imp. synodum Ephesinam cogendam impetrat: quò Leo tres Legatos misit, eisque quid servandum esset præscripsit.

II. Eutyches damnationis certus, Flavianum à iudicio repellere nititur rescripto Principis, tanquam lis inter Flavianum & Eutychetem iudicanda esset. Dein Dioscuro Alexandrino primatum synodi à Principe deferri curat, prætextu canonum, sperans Legatos hanc injuriam minime laturos, atque adeo discessuros. Hi, quòd præfessio sedis Romanæ non daretur, in Concilio assidere noluerunt. Rogaverunt autem ut epistola Leonis de damnatione Eutychetis in synodo relegeretur, quòd eludere conatur Dioscorus; & periclit. Vnde damnatus est in Chalcedonensi Concilio.

III. Noluerunt Legati in confessum Episcoporum admitti. Probat ex Actis ipsi synodi, quæ Leonem à synodo expulsam esse testantur. Adfuerunt tamen ut spectatores, & animosè contradixerunt violationi fidei & canonum.

IV. Refellitur eorum opinio qui existimant Legatos illos non fuisse conquestos de injuria sedis apostolicæ illata. Legati sedis Romanæ negant Dioscorum in Concilio Chalcedonensi posse sedere, quia sine ejus auctoritate synodum Ephesinam peregerat, absque cujus sententia non licet Oecumenicam synodum celebrare.

V. Paschasinus sententia ex quorundam opinione damnare videtur eo nomine Dioscorum quòd primatum usurpaverit in ea synodo. Explicantur & emendantur Actorum Chalcedonensium verba, quæ id afferre videntur. Verba illa non habentur in exemplari ejus sententia quod Leo misit ad Episcopos Gallicanos.

I. **N**VNC agendum de Legatis ad Ephesinam secundam synodum missis; quæ anno cccc xlix. jussu Theodosij, novemdecim annis post primam, habita est Ephesi, Dioscuro Alexandrino præside. Ejus indicendæ occasio profecta est à damnatione Eutychetis Presbyteri & Archimandritæ Constantinopolitani, qui nova hæresi publicata de una in Christo natura, à Flaviano & à synodo triginta Episcoporum Constantinopoli habita propter hæresim sacerdotio & monasterij administratione turbatus est. Ea de re statim Eutyches conquestus est apud Leonem Summum Pontificem, antequam relationem rerum gestarum Romam, *ut debuit*, Flavianus misisset. Sed quia communionem inaudito Flaviano à Romana sede extorquere non potuit, synodum à Theodosio Ephesi cogendam impetravit

ope